

Legenda castelului blestemat din Bitremont: crima infaptuita de sotii Bocarme

La cativa ani dupa casatoria contelui de Bocarme, castelul din Bitremont deveni cunoscut pentru serbarile, banchetele, vanatoriile, dar in acelasi timp si pentru proasta gospodarie a afacerilor contelui ; urmasia a fost cresterea neincetata a datoriilor; Scenele de scandal si cearta care aveau loc intre conte si contesa erau urmate apoi de efuziunile unei iubiri, pasionale. Dupa moartea farmacistului, socrul contelui, renta anuala, desi crescuta la 5000 de franci, nu reusea niciodata sa satisfaca setea de petreceri iar datoriile proprietarilor din Bitremont cresteau. In 1849, situatia luase o intorsatura asa de rea incat, pentru a putea face fata nevoilor celor mai urgente, Bocarme apelase la economiile servitorilor sai. O singura speranta ii mai lumina orizontul : eventualitatea mortii fratelui sotiei, Gustave, care mostenise cea mai mare parte din averea farmacistului. Tanarul, daca ar fi decedat, contesa devenea unica lui mostenitoare.

Gustave suferise amputarea unui picior si mergea in carje ; mai mult, fiind o fire plapanda, se plangea continuu de diverse boli reale sau imaginare. Presupunerea ca sfarsitul sau nu va intarzia mult timp sa se produca era deci intrucatva indreptatita. Cu toate acestea, in primavara anului 1850. incepura sa circule zvonuri in privinta faptului ca infirmul intentiona sa se casatoreasca. Acesta a cumparat, castelul Grandmetz, care apartinuse unei familii nobile saracite, dupa care se logodi deodata cu fosta proprietara a domeniului, domnisoara de Dudzech. Mai mult, de prin luna noiembrie, a inceput chiar sa se vorbeasca ca in curand va avea loc si casatoria. Se pare ca acest lucru a stricat toate socotelile si sperantele nemarturisite ale sotilor Bocarme.

In seara de 21 noiembrie, cand preotul asculta incredibila relatare a lui Emmerance Bricourt, Gustave Fougnyes nu se mai numara printre cei vii de mai multe ore. Corpul sau gol se odihnea inca din dupa-amiaza zilei dte 20 noiembrie in camera lui Emmerance. Gura cadavrului era ciudat de neagra si arsa, iar buzele acoperite de rani.

In aceasta dupa-amiaza, povestea Emmerance, un mesager a adus noutatea ca Gustave va veni la castel pentru a anunta sorei si cumnatului sau, data casatoriei lui. O serie de intamplari bizare au inceput sa se deruleze incepand din acest moment. Copiii contelui, care serveau de obicei masa cu bonele in sufrageria cea mare, au fost trimisi in ziua aceea la bucatarie. Dupa sosirea lui Gustave, contesa insasi s-a dus sa aduca diferitele feluri de mancaruri de la bucatarie. Putin dupa caderea noptii, Emmerance a auzit venind din sufragerie un zgomot care se asemana cu caderea unui corp. In aceeasi clipa, Gustave a scos un strigat inabusit si tanara fata a avut impresia ca a auzit : "Ah, iarta-ma Hyppolyte...". Emmerance s-a repezit atunci spre sufragerie, insa s-a izbit de contesa care tocmai iesea inchizand cu grija usa dupa ea. Aceasta a alergat la bucatarie, apoi, cu o cana cu apa calda, s-a intors in camera unde se gaseau sotul sau si Gustave, cerand lui Emmerance si vizitiului Gilles sa-i vina in ajutor ; "Gustave este bolnav, a spus, veniti repede sa ne ajutati. Ma tem sa nu fi murit... Probabil ca e vorba de o apoplexie...".

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Servitorii l-au gasit pe Gustave intins pe pamant fara viata. Conte de Bocarme parea deosebit de tulburat. In timp ce isi spala mainile acoperite de sange, ii ceru lui Gilles sa-i aduca otet din butoiul aflat in pivnita si sa-i dezbrace pe defunct. Conte turna cateva pahare cu otet in gura lui Gustave dupa care ordona vizitiului sa stropeasca cu restul corpul neinsufletit al cumnatului sau. Contesa duse vesmintele lui Gustave la spalatorie si le arunca in apa fierbinte. In tot acest timp Bocarme ii recomanda lui Gilles sa mai aduca otet si sa continue sa stropeasca cadavrul. Dupa un timp, vizitiul transporta cadavrul in camera lui Emmerance si-l intinse pe pat.

Contesa isi petrecu jumatate din noapte spaland cu apa si sapun parchetul din sufragerie. In locul unde Gustave cazuse, dupa care curata toate covoarele pe care le arse in cele din urma. Toata dimineata, la randul sau, contele racai cu un cutit parchetul din sufragerie. Aceasta operatie ii dadu de lucru pana la pranz. Abia dupa masa, contele si contesa, total epuizati, au mers sa se odihneasca. Atunci servitorii s-au decis sa profite de somnul lor, pentru a se repezi la Bury sa ceara sfatul preotului.

Dar preotul fu dispensat de a lua vreo masura, caci abia terminase Emmerance descrierea sa, secretarul primariei veni sa aduca vestea ca judecatorul de instructie din Tournai, alarmat la randul sau, isi propuse sa faca o descindere la castel ; aceasta se datora faptului ca unele zvonuri, privind circumstantele putin obisnuite ale mortii lui Gustave, au ajuns deja la Tournai. Refuzand sa le dea vreo crezare, totusi judecatorul de instructie se vazu obligat sa procedeze la o scurta ancheta.